

Historien om Noa

Da menneskene begyndte at blive talrige på jorden og fik døtre, så gudssønnerne, at menneskedøtrene var smukke. Blandt dem tog de sig alle de koner, de havde lyst til. Da sagde Herren: »Min livsånde skal ikke forblive i mennesket for evigt. De er dødelige, deres levetid skal være 120 år.«

Dengang gudssønnerne gik ind til menneskedøtrene og fik børn med dem – men også siden hen – var der kæmper på jorden. Det er heltene, navnkundige mænd fra ældgamle dage.

Herren så, at menneskenes ondskab var stor på jorden, og at alt, hvad de ville og planlagde dagen lang, kun var ondt. Da fortrød Herren, at han havde skabt menneskene på jorden. Han var bedrøvet og sagde: »Menneskene, som jeg skabte, vil jeg udslette fra jordens overflade, både mennesker, kvæg, krybdyr og himlens fugle, for jeg fortryder, at jeg skabte dem.«

Men Noa fandt nåde for Herrens øjne.

Dette er Noas slægtshistorie. Noa var en retfærdig mand, udadledig blandt sine samtidige, og han vandrede med Gud. Noa fik tre sønner, Sem, Kam og Jafet.

Jorden var fordærvet og fyldt med vold for øjnene af Gud. Gud så, at jorden var fordærvet, fordi alle mennesker på jorden handlede fordærveligt. Da sagde Gud til Noa: »Jeg har besluttet at gøre ende på alle mennesker, for de er skyld i, at jorden er fuld af vold. Nu vil jeg ødelægge dem sammen med jorden. Lav en ark af gofer-træ; du skal indrette den med rum, og du skal tjære den indvendig og udvendig. Således skal du bygge arken: Den skal være tre hundrede alen lang, halvtreds alen bred og tredive alen høj. Du skal lægge et tag på arken, og tagrygningen skal du hæve en alen. Du skal sætte en dør i arkens side, og du skal indrette den med et nederste, et mellemste og et øverste dæk. Jeg bringer nu vandfloden over jorden for at ødelægge alle under himlen, der har livsånde. Alle på jorden skal omkomme. Men med dig vil jeg oprette min pagt. Du skal gå ind i arken sammen med dine sønner, din kone og dine svigerdøtre. Af alle levende væsener skal du bringe ét par ind i arken, for at de kan overleve sammen med dig; de skal være han og hun. Af alle slags fugle, al slags kvæg og af alle slags krybdyr på jorden skal ét par gå ind til dig for at overleve. Du skal tage noget af alt, der kan spises, og samle det hos dig; det skal du og de have til føde.« Noa gjorde, ganske som Gud havde befaleet ham.

Herren sagde til Noa: »Gå ind i arken med hele din familie, for dig har jeg fundet retfærdig i denne slægt. Af alle de rene dyr skal du tage syv par, han og hun, og af dem, der ikke er rene, skal du tage ét par, han og hun. Også af himlens fugle skal du tage syv par, han og hun, for at de kan have efterkommere på jorden. Om syv dage lader jeg det regne på jorden i fyrre dage og fyrre nætter, og jeg udsletter alle levende væsener, som jeg har skabt, fra jordens overflade.« Noa gjorde, ganske som Herren havde befaleet ham. Noa var 600 år, da vandfloden kom over jorden.

Så gik Noa sammen med sine sønner, sin kone og sine svigerdøtre ind i arken for at undslippe vandfloden. De rene dyr og de, der ikke var rene, og fuglene og alle krybdyr på jorden kom par for par til Noa i arken, han og hun, sådan som Gud havde befaleet Noa.

Efter de syv dages forløb kom vandfloden over jorden. I det år, Noa blev 600 år, på den syttende dag i den anden måned, netop på den dag brød kilderne fra det store urdyb igennem, og himlens

vinduer blev åbnet, og regnen faldt over jorden i fyrre dage og fyrre nætter. Netop denne dag gik Noa og hans sønner Sem, Kam og Jafet, hans kone og hans tre svigerdøtre ind i arken, både de og alle slags vilde dyr, al slags kvæg, alle slags krybdyr, der kryber på jorden, og alle slags fugle, alle vingede fugle. Par for par kom de til Noa i arken, alle der havde livsånde. Af alle levende væsener kom de, han og hun, sådan som Gud havde befalet ham, og Herren lukkede efter ham.

I fyrre dage kom vandfloden over jorden. Vandet steg og løftede arken, så den hævede sig fra jorden. Vandet steg så højt over jorden, at arken flød på vandet. Højere og højere steg vandet over jorden, så alle de høje bjerge under himlen blev skjult. Vandet steg femten alen over bjergene og skjulte dem.

Alt levende, der rørte sig på jorden, omkom, fugle, kvæg, vilde dyr, alt, hvad der vrirlede på jorden, og alle menneskene. Alle på landjorden, der havde livsånde i næseborene, døde. Alle levende væsener på jorden blev udslettet, både mennesker, kvæg, krybdyr og himlens fugle. De blev udslettet fra jorden, og kun Noa og de, der var med ham i arken, blev tilbage. Vandet steg over jorden i hundrede og halvtreds dage.

Gud velsignede Noa og hans sønner og sagde til dem: »Bliv frugtbare og talrige, og opfyld jorden. Hos alle de vilde dyr, hos alle himlens fugle, hos alle krybdyr på jorden og hos alle havets fisk skal der være frygt og rædsel for jer; de er givet i jeres magt. Alt, hvad der rører sig og lever, skal I have til føde. Jeg giver jer det alt sammen, ligesom jeg gav jer de grønne planter. Men kød med liv i, med blod i, må I ikke spise. Og jeres eget blod vil jeg kræve hævn for; af ethvert dyr vil jeg kræve hævn for det, og af ethvert menneske vil jeg kræve hævn for et menneskes liv.

Første Mosebog kap. 8-9 (Bibelselskabet)